

Sajarah Sing Kapendhem saka Ayat Patang Puluh — Nomer Rong Puluh Enem

Yehezkiel Nomer Pitu

Jeff Pippenger

2026-08-12

Garis kenabian sing tak idhidentifikasi minangka ‘rodha Yosia’ diwiwiti saka pambrontakané Israèl kuna nalika padha nampik Gusti Allah minangka Rajaé ing taun 1097 SM. Telung raja kang kapisan (Saul, Dawud lan Suléman) katandhani mrentah patang puluh taun saben-saben, wiwit 1097 SM tekan 977 SM. Nalika Suléman séda, pambrontakané Yerobeam lan sepuluh taler lor ngrampung ing garis telung raja kang kapisan mau, lan miwiti garis para raja ing kraton lor lan kraton kidul.

Telung raja kang kapisan iku minangka pralambanging akèh bebener, nanging salah siji saka rodhaning bebener kang gegandhèngan karo wong-wong mau yaiku telung raja pungkasané Yéhuda—Yéhoyakim, Yéhoyakhin, lan Zedekia—kang salajengipun nggambarake Koresy, Darius, lan Artahsasta. Koresy, Darius, lan Artahsasta, sabanjuré, nggambarake telung pranatané kang kawiwitan saka 516 SM nganti 457 SM; kang salajengipun nggambarake telung malaékat ing Wahyu patbelas kang rawuh ing taun 1798, 19 April 1844, lan 22 Oktober 1844, manut urutané. Sajarah rawuhipun telung malaékat ing Wahyu patbelas mau kaulang manèh nganti satiti-titining aksara ing mangsa panyegelaning wong satus patang puluh papat ewu, mangkono nandesake bilih garis wangsit kang diwiwiti nalika Saul dilengi dados raja iku tekan ing pungkasané nalika pasamuwan kang menang dilengi ing wekdal angger-angger Minggu kang enggal dumugi. Garis punika nyakup rodhaning raja Yosia, kang ngambah bali tekan pambrontakané Yerobeam ing Bètel lan Dan ing taun 977 SM.

Rong puluh loro

Yerobéam ngemu pralambang angka rong puluh loro, awit dhèwèké mrentah lawasé rong puluh loro taun, mangka paseksèné kaiket ing sajarah kang dilambangaké déning rong puluh loro, yaiku pralambang saka panyawijiné Kadéwan karo kamanungsan kaya kang kaandharaké déning sesanti marahé Danièl ing dina kaping rong puluh loro, lan angka rong atus rong puluh, kang angka rong puluh loro iku minangka saprasepuluhé.

Lan dina-dina pamaréntahané Yérobéam iku rong puluh loro taun lawasé; banjur panjenengané séda lan disarekaké bebarengan karo para leluhuré, lan Nadab, anaké, jumeneng raja nggentèni panjenengané. 1 Raja-raja 14:20.

“at-One-Ment,” ingkang makili gegandhènganing Ketuhanan lan kamanungsan, punika pakaryanipun Kristus ingkang wiwit tanggal 22 Oktober, utawi sasi kaping sepuluh (Gregorian); kaping sepuluh ping kalih dosa kalih sami kaliyan kalih atus kalih dasa. Yerobeam ngedegaken misbyah-misbyah palsu wonten ing Betel lan Dan, mila

piyambakipun dados pralambang pangibadah Minggu palsu ing sesambungan kaliyan gabungan pasamuwan (Betel: tegesipun pasamuwan) lan nagari (Dan: tegesipun pangadilan).

Banjur Yérobéam yasa Sikhem ana ing pagunungan Éfraim, lan manggon ana ing kono; banjur metu saka kono lan yasa Pénuèl. Yérobéam banjur ngandika ing sajroning atiné, “Saiki karajan iki bakal mbalèk marang brayaté Dawud: manawa bangsa iki padha munggah ngaturaké kurban ana ing Pedalemané Pangéran ing Yérusalèm, mula atiné bangsa iki bakal malih marang gustiné, yaiku Réhabeam raja Yéhuda; temahan aku bakal dipatèni, lan wong-wong iku bakal bali menèh marang Réhabeam raja Yéhuda.” Mulané sang raja banjur rembugan lan yasa anak sapi loro saka emas, sarta ngandika marang wong-wong mau, “Kowé wis kakehan munggah menyang Yérusalèm; lah iki para allahmu, hé Israèl, kang wus ngirid kowé metu saka tanah Mesir.” Sing siji banjur dipasang ing Bètèl, lan sijiné manèh dipasang ing Dan. Lan prakara iki dadi dosa; awit bangsa iku padha lunga sujud nyembah ana ing ngarsané sing siji iku, nganti tekan Dan. Panjenengané uga yasa padaleman ing papan-papan pangurbanan ing dhuwur, sarta ngangkat imam-imam saka wong lumrah, kang dudu saka para putrané Lèwi. Yérobéam uga netepaké riyaya ana ing sasi kawolu, ing dina kaping limalas ing sasi iku, padha kaya riyaya kang ana ing Yéhuda, lan piyambakné saos kurban ana ing mesbèh. Mangkono kang ditindakaké ana ing Bètèl, ngaturaké kurban marang anak-anak sapi kang wus digawé; lan ana ing Bètèl panjenengané nempataké para imam saka papan-papan pangurbanan ing dhuwur kang wus diyasa. Mangkono panjenengané saos kurban ana ing mesbèh kang wus diyasa ana ing Bètèl, ing dina kaping limalas sasi kawolu, yaiku ing sasi kang wus dirancang déning atiné dhéwé; lan netepaké riyaya kanggo bani Israèl; lan panjenengané saos kurban ana ing mesbèh, sarta ngobong menyan. 1 Para Raja 12:25–33.

Ing sajarah dhasaring sapuluh taler lor, ana pambrontakan kang wis dipralambangaké déning panampikané Israèl marang Allah minangka Raja, lan uga déning pambrontakané Harun lan pedhèt mas. Pambrontakané Harun dumadi ing sajarah dhasar Israèl kuna, déné pambrontakané Yerobeam dumadi ing sajarah dhasar sapuluh taler lor. “Line upon line” Harun, minangka imam agung, makili pasamuwan, lan Yerobeam, minangka raja, makili nagara. Kaloro pambrontakan dhasar iku dadi sawijining garis kang nyakup pambrontakan dhasaré bangsa Israèl nalika padha ngersakaké raja manungsa.

490

Ana telung mangsa patang atus sangang puluh taun ing sajarah suci kang kagambarake ana ing kitab Ezekiel, lan siji magepokan karo para ratu, sijiné karo pasucèn, lan sijiné manèh karo bala. Katelu mangsa iku cocog karo pambrontakané Harun, (pasucèn), Saul (bala) lan Yerobeam (ratu). Saka telung pralambang nabi, imam, lan ratu, yaiku ratu Saul kang diidentifikasi minangka wong kang medhar wangsit, lan Harun iku imam, lan Yerobeam iku ratu.

Lan kelakoné, nalika kabèh wong sing wus wanuh marang dhèwèké wiwit biyèn padha weruh yèn, lah, dhèwèké medhar wangsit ana ing satengahé para nabi, mula wong akèh

padha kandha siji marang sijiné: Apa ta iki sing kataman marang anaké Kish? Apa Saul iya kalebu ana ing antarané para nabi? Lan ana salah siji wong saka panggonan kono mangsuli lan ngandika: Nanging sapa ta bapaké wong-wong mau? Mulané tembung iku dadi paribasan: Apa Saul iya kalebu ana ing antarané para nabi? 1 Samuel 10:11, 12.

Pasamuwan kang menang dumadi saka nabi kang yuswané telung puluh taun, imam kang yuswané telung puluh taun, lan raja kang yuswané telung puluh taun, kang dipralambangaké déning Yehezkiel kang wiwit ing taun kaping telung puluh, Yusuf kang wiwit leladi ing yuswa telung puluh taun, lan Raja Dawud kang wiwit jumeneng nata nalika yuswané telung puluh taun. Pasamuwan kang menang dipralambangaké ing wolung bab pungkasaning kitab Yehezkiel minangka padaleman suci kang ngebaki bumi, lan pasamuwan kang menang iku Filadelfia, yaiku pasamuwan kaping wolu kang asalé saka pitu.

Garis kenabian Yosia, kang diwiwiti ing taun 977 SM, bakal pungkasan ing ukum Minggu kang bakal enggal teka. Pamurnèn lan panyegelan tumrap satus patang puluh papat èwu wong, kang diwiwiti tanggal 31 Dhésèmber 2023, diwiwiti nalika Mikhael tumedhak kanggo nangèkaké manèh loro seksi ing Wahyu pasal sewelas. Taun 2023 tekan sawisé rong puluh loro taun saka 11 Sèptèmber 2001, kaya déné Alien and Sedition Acts taun 1798 tekan sawisé rong puluh loro taun saka Declaration of Independence taun 1776. Pamaréntahan Yéroboam sajroning rong puluh loro taun diwiwiti ing taun 977 SM nalika ramalan bab Yosia diwedharaké. Ing wektu iku nabi kang ora manut ing 1 Para Raja pasal telulas ngadhepi murtadé Yéroboam, kaya Musa ngadhepi murtadé Harun, lan Samuèl ngadhepi golongan kang péngin nduwèni ratu. Panyandhangan-panyandhangan marang murtad dhasar, kang kaawakaké déning piwulang nabi kang ora manut, Musa, lan Samuèl, iku nglambangaké panguwuh banteré malaékat katelu nalika ukum Minggu. Iku pesen pepéling kang diwartakaké déning panji, kang kaawakaké ing sajarah Yéroboam minangka ramalan bab Yosia kang katut déning sawijining “tandha.”

Lah, ana wonging Allah teka saka Yéhuda menyang Betel marga saka pangandikané Pangéran; lan Yerobeam ngadeg ana ing sacedhaké mesbèh arep ngobong menyan. Lan wong iku sesambat nglawan mesbèh mau miturut pangandikané Pangéran, sarta ngandika, Hé, mesbèh, mesbèh, mangkéné pangandikané Pangéran: Lah, bakal lair sawijining anak kanggo kulawargané Dawud, yaiku Yosia jenengé; lan ana ing dhuwurmu dhèwèké bakal nyaosaké para imam ing punden-punden pangurbanan sing ngobong menyan ana ing dhuwurmu, lan balung-balunging manungsa bakal diobong ana ing dhuwurmu. Lan ing dina iku uga dhèwèké maringi pratandha, pangandikané: Iki pratandha kang wis dipangandikakaké déning Pangéran; lah, mesbèh iki bakal pecah, lan awu kang ana ing dhuwuré bakal tumpah. Lan kelakon, nalika Sang Prabu Yerobeam mireng pangandikané wonging Allah kang sesambat nglawan mesbèh ing Betel iku, dhèwèké ngacungaké tangané saka mesbèh mau, pangandikané: Cekelen wong iku. Nanging tangané, kang diacungaké nglawan wong mau, banjur garing, satemah ora bisa ditarik bali manèh marang awaké dhéwé.

Mezbah iku uga pecah, lan awuné tumpah metu saka mezbah, miturut pratandha kang wus kaparingaké déning abdi Allah mau lumantar pangandikané Sang Yehuwah. Raja banjur mangsuli lan ngandika marang abdi Allah mau, “Nyuwunana saiki sih-rahmat ana ing ngarsané Yehuwah, Allahmu, lan ndedongaa kanggo aku, supaya tanganku bisa pulih manèh.” Abdi Allah mau banjur nyuwun marang Sang Yehuwah, lan tangané raja kapulihaké manèh, dadi kaya mauné. Raja banjur ngandika marang abdi Allah mau, “Mrenea menyang omahku bebarengan karo aku, lan segaresa awakmu, sarta aku bakal maringi kowé ganjaran.” Nanging abdi Allah mau ngandika marang raja, “Sanadyan panjenengan maringi aku saparo saka omah panjenengan, aku ora bakal mlebu bebarengan karo panjenengan, lan aku uga ora bakal mangan roti utawa ngombe banyu ana ing panggonan iki. Awit mangkono dhawuh kang kaparingaké marang aku déning pangandikané Sang Yehuwah, mengkéné: Aja mangan roti, aja ngombe banyu, lan aja bali lumantar dalan kang padha karo dalan nalika kowé teka.” Mulané banjur dhèwèké lunga lumantar dalan liya, lan ora bali lumantar dalan kang dilakoni nalika teka menyang Betel. 1 Raja-raja 13:1–10.

Panolaké nabi iku ora gelem mangan bebarengan karo Yérabéam senjata ditawani “saparo omahmu” iku selaras karo prasetyané Hérodès marang Salomé bab saparo kratoné.

Lan nalika wis tumeka sawijining dina kang trep, yaiku nalika Hérodès ing dina pahargyan miyosé damel pasamuwan nedha marang para pangerané, para panglima luhur, lan para utama ing tanah Galiléa; lan nalika putriné Hérodias mau mlebet sarta njogèd, lan ndadosaké Hérodès tuwin para kang padha lenggah sesarengan kaliyan panjenengané remen, Sang Prabu ngandika marang prawan mau, “Nyuwuna marang Aku samubarang apa waé kang kokkarepake, lan iku bakal Dakparingaké marang kowé.” Lan Panjenengané sumpah marang prawan mau, “Samubarang apa waé kang koknyuwun marang Aku, bakal Dakparingaké marang kowé, nganti satengahing KratoningSun.” Banjur prawan mau banjur medal lan matur marang ibuné, “Punapa ingkang kedah kula suwun?” Wangsulané, “Endhasé Yokanan Sang Pembaptis.” Markus 6:21–24.

Janji Hérodès kanggo mènèhi setengah saka karajané kelakon nalika dina lairé. Hérodès iku pralambang Roma, lan sepuluh ratu ing Wahyu pitulas dipralambangi déning pamecahan Roma dadi sepuluh pérangan ing Daniel pasal pitu, lan sepuluh driji sikil ing pasal loro. Dina lairé ditandhani nalika karajan kaping nem diganti déning karajan kaping pitu ing undhang-undhang Minggu, lan ing pangertèn iki, iku dadi dina lairé Perserikatan Bangsa-Bangsa minangka karajan kaping pitu ing ramalan Kitab Suci. Ing undhang-undhang Minggu sing enggal bakal teka, sepuluh ratu, sing dipralambangi déning sepuluh taler loré Yérobéam, padha sarujuk masrahaké karajané marang kéwan iku sajroning sakjam ing Wahyu “pitulas”.

Awit Gusti Allah sampun maringaken ing manahipun tiyang-tiyang punika supados nindakaken karsanipun, lan supados sarujuk, sarta masrahaken karajanipun dhateng kewan punika, ngantos pangandikanipun Gusti Allah kalampahan. Wahyu 17:17.

Sadurungé kita ngrembug wangsit Ézékiel ing pasal papat, kita bakal ngenali kaping “telulas” nalika Ézékiel kanthi langsung netepaké sawijining tanggal. Telulas tandha dalan mau, ing umumé, kabagi antarané jagad lan umaté Allah. Jagad sing dilambangaké déning Mesir dipasang ing sawijining tanggal langsung kaping nem, lan Tirus ditujokaké sapisan, déné kaping enem liyané Yérusalèm dadi pokoké. Kitab iki diwiwiti ing taun 592 SM, yaiku taun kaping telung puluh saka siklus Yobel kaping pitulas, lan ayat siji saka pasal patang puluh Ézékiel netepaké 22 Oktober 573 SM minangka pungkasané siklus mau. Siklus Yobel nggambaraké mangsa panyegelan saka wong satus patang puluh papat èwu wiwit 9/11 nganti tekan undhang-undhang Minggu sing bakal enggal rawuh, sing sabanjuré uga dilambangaké ana ing sawijining fraktal saka sajarah iku dhéwé, wiwit 31 Dhésèmber 2023 nganti tekan undhang-undhang Minggu sing bakal enggal rawuh. Kaloro mangsa iku dititèni déning pralambang saka 11 Agustus 1840 nganti tekan 22 Oktober 1844.

Ing tanggal 11 Agustus 1840, ora liya saka Gusti Yesus Kristus piyambak tumedhak minangka malaekat kang rosa ing Wahyu pasal sepuluh, kang nggawa kitab cilik sing umat Allah kudu tampa lan dipangan. Malaekat kang padha iku tumedhak maneh ing 9/11 kanggo nandhani wiwitaning mangsa panyegelan. Malaekat kang padha iku tumedhak ing tanggal 31 Desember 2023 kanggo nangèkaké urip manèh saksi loro sing wus katumpes ing dalaning kutha gedhé iku, yaiku Sodom lan Mesir, panggonan Gusti uga kasalib. Tumedhak iku nandhani mangsa panutupaning wektu panyegelan. Sajeroning mangsa fraktal wiwit tanggal 31 Desember 2023 nganti tekan angger-angger Minggu, Hizkiel imam kaparingan wahyu bab Padaleman Suci ing swarga. Ing wektu iku, dhèwèké kaédab lan mung ngandika manawa Allah ndhawuhi mangkono. Kahanan mau lumaku nganti tekan angger-angger Minggu kang enggal rawuh, sing dipralambangaké déning karusakaning Yerusalem.

Kados Yohanes, Yéhezkiel kapréntah njupuk kitab sing ana ing tangané malaékat kang tumurun ing Wahyu pasal sepuluh, sarta uga didhawuhi mangan kitab ratapan, pangadhuh, lan bilai.

Nanging kowe, hai anaking manungsa, rungokna apa kang Dakwedharake marang kowe; aja kowe mbangkang kaya brayat kang mbangkang iku; bukakna tutukmu, lan panganen apa kang Dakparingake marang kowe. Nalika aku nyawang, lah ana tangan diulurkake marang aku; lan lah, ana gulungan kitab ana ing jerone; banjur iku dibentangake ana ing ngarepku; lan ana tulisan ing sisih njero lan sisih njaba; lan kang katulis ana ing jerone iku pangadhuh, tangis, lan bilai. Yehezkiel 2:8–10.

Pesen punika kaandharaken dados pesen rangkep tiga, satemah dados pralambang saking pesen telung malaékat ing Wahyu patbelas. Mila punika, pesen panyégelan saking malaékat katiga ingkang maringi segel dhateng para tiyang ing salebeting Yérusalèm ingkang ngluh lan sesambat merga dosa gréja saha nagari, kados ingkang kaweca wonten ing Yehezkiel bab sanga lan Wahyu bab pitu.

Kamulyaning Gusti Allahipun Israèl minggah saking kerub, papan Panjenengané wonten, tumuju ing ambangipun griya. Panjenengané banjur nimbali tiyang ingkang ngagem lena, ingkang wonten piranti tinta panulis wonten ing sisihipun; sarta Pangéran

ngandika dhateng piyambakipun, “Lumampaha ing satengahing kitha punika, ing satengahing Yérusalèm, lan pasanga tandha wonten ing bathukipun para priya ingkang nggresah lan sesambat awit saking sadaya panggawé nistha ingkang katindakaken wonten ing satengahipun.” Ézékiel 9:3, 4.

Para wong sing nampa segel iku padha nglilir lan sesambat marga saka dosa-dosané pasamuwan lan dosa-dosané nagara, lan paseksènè Ezekiel kasulam ing sajroning sajarah Yerusalem lan Mesir, minangka pralambang pasamuwan lan donya.

“Ragi kasalihan durung kelangan dayaé kabèh. Ing wektu nalika bebaya lan kasangsaran pasamuwan paling gedhé, rombongan cilik sing ngadeg ana ing pepadhang bakal sesambat lan nangis merga saka sakehing jebibahan sing katindakaké ana ing nagara. Nanging luwih-luwih manèh pandongané bakal munggah kanggo pasamuwan amarga para wargané tumindak manut cara donya. ...

“Pangandikanipun mekaten: ‘Lungaa ngliwati tengahing kutha, ngliwati tengahing Yerusalem, lan wenehana tandha ana ing bathuke para wong sing sesambat lan nangis marga saka sakehe pangawuran ala kang katindakake ana ing tengahing kono.’ Wong-wong kang sesambat lan nangis punika sampun nglairaken pangandika-pangandika kauripan; piyambakipun sampun mratelakake luput, paring pitutur, lan nyuwun kanthi tenanan. Sawenèh saka wong-wong kang sampun ngasorake pakurmatan dhumateng Allah banjur mratobat lan ngasorake manahipun wonten ing ngarsanipun. Nanging kamulyaning Sang Yehuwah sampun sumingkir saking Israel; sanadyan kathah ingkang taksih nglajengaken tatacaraning agami, pangwaos lan ngarsanipun sampun boten wonten.” Testimonies, jilid 5, 209, 210.

Ing sajroning konteks kitab Kidung Pangadhuh, pasambat lan bilai minangka pralambang tumrap telu malaékat ing Wahyu patbelas, pangadhuh lan pasambat iku yaiku malaékat kapisan lan kapindho, déné sing katelu yaiku pawarta bilai, sawijining pralambang angin wetan kang dicekel supaya tetep kaendhalèkaké déning papat malaékat panahan ing Wahyu pitu.

Mesir

Ing kitab Yèhezkiel, ana telulas tanggal sing kacathet. Tanggal pisanan saka rangkaian tanggal bab Mesir yaiku Yèhezkiel 29:1, lan iku makili taun 587 SM.

Ing taun kaping sapuluh, ing sasi kaping sapuluh, ing dina kaping rolas sasi iku, pangandikané Pangéran tumuju marang aku, mangkéné: Hé, anaké manungsa, adhepna rainmu nglawan Firaun, raja Mesir, lan medharana panyaruwé nglawan dhèwèké lan nglawan kabèh tanah Mesir: Ngucapa lan kandhaa, Mangkéné pangandikané Pangéran Allah; Lah, Aku nglawan kowé, hé Firaun, raja Mesir, naga gedhé kang mapan ana ing satengahing kali-kaliné, kang wus ngandika, Kaliku iki duwèkku dhéwé, lan aku sing damel iku kanggo awakku dhéwé. Yehezkiel 29:1–3.

587 SM iku taun pangepungan, kang wiwit setaun setengah sadurunge karusakan Yerusalem. Ing wektu iku Ézékiel mratélakaké yèn Gusti Allah badhé nggulingaké Mesir, lan yèn panggulingan iku bakal nduduhaké marang umaté Gusti Allah kabodhoané merga padha ngandel marang naga Mesir. Ing pungkasaning pasal kasebut banjur ana dhawuh pangandika yèn Mesir bakal dipasrahaké marang Babil, mangkono nandhani kapan sepuluh ratu masrahaké karajané sing kapitu saka ramalan Kitab Suci marang Babil modhèren—karajan kaping woluh kang asalé saka pitu. Ramalan iku kaleksanan ‘pitulas’ taun sawisé kuwi, yaiku ing taun 571 SM, kaya kang katetepaké ing pungkasaning pasal kasebut. Mulané, pasal 29 ngemu rujukan tanggalan kang kapisan lan kang pungkasan kang gegandhèngan karo Mesir.

Lan kelakon ing taun kaping pitu likur, ing sasi kapisan, ing dina kapisan sasi iku, pangandikané Pangéran tumeka marang aku, mangkéné: Hé, anaké manungsa, Nebukhadrezar, raja Babil, wus ndadèkaké bala-tentarane nindakaké pakaryan gedhé nglawan Tirus; saben sirah dadi gundhul, lan saben pundhak dadi lecet; nanging dhèwèké lan bala-tentarane ora olèh opah saka Tirus amarga pakaryan kang wus ditindakaké nglawan kutha iku. Mulané mangkéné pangandikané Pangéran Allah: Lah, tanah Mesir bakal Dakwènèhaké marang Nebukhadrezar, raja Babil; lan dhèwèké bakal ngangkut wong akèh ing kana, lan ngrebut jarahané, lan njupuk rampasané; lan iku bakal dadi opah tumrap bala-tentarane. Tanah Mesir wus Dakwènèhaké marang dhèwèké minangka piwalesing pakaryané kang wus ditindakaké nglawan iku, amarga wong-wong mau padha nyambut-gawé kanggo Aku, mangkono pangandikané Pangéran Allah. Ing dina iku Aku bakal nuwuhaké sungu tumrap brayat Israèl, lan Aku bakal maringaké marang kowé pambukaning tutuk ana ing satengahé wong-wong mau; banjur padha bakal sumurup yèn Aku iki Pangéran. Hezekiel 29:17–21.

Taun kaping rong puluh, ing sasi kapisan, ing dina kapisan, saka ayat pitulas, nggambarake tanggal pungkasan saka telulas tanggal ing kitab Yehezkiel, lan iku siji-sijiné tanggal kang dumunung sawisé 22 Oktober 573 SM. Iku nggambarake wektu nalika ratu sisih lor ing Daniel 11:42 lan 43 diparingi Mesir, uga titik nalika para ratu sepuluh masrahake kratoné kang kapitu marang kraton kang kawolu, kang asalé saka pitu iku. Iku kawujud nalika “sunggu saka brayat Israel” wiwit semi. Ing kitab Yesaya, Israel semi ing dina angin saka wetan.

Panjenengane bakal ndadosake wong-wong kang asalé saka Yakub padha ngoyod; Israèl bakal mekar lan semi, lan ngebaki salumahing bumi kalawan woh. Yesaya 27:8.

Nalika Yezkiel 29:17 kaleksanan, lan naga Mesir dipasrahaké marang kéwan paus ing wektu paugeran Minggu sing enggal bakal rawuh, udan pungkasan bakal kawutahaké tanpa ukuran marang Israèl. Udan iku wiwit ing 9/11 minangka sawutahan tipis, kaya sing dilambangaké déning Kristus nalika Panjenengané ngembusaké napas marang para sakabat sawisé Panjenengané tumurun menyang bumi sawisé Panjenengané minggah marang Sang Rama sawisé wunguné saka ing pati.

“Tumindaké Kristus nalika ngembusaké marang para sakabaté Sang Roh Suci, lan nalika maringaké tentrem-rahayu-Nya marang wong-wong mau, iku kaya sawetara tetes

sadurungé udan deres kang bakal kaparingaké ing dina Pentakosta.” Spirit of Prophecy, jilid 3, 243.

Pameca Ézèkiel ngenani ambruké Mesir dipratelakaké ing taun 587 SM, yaiku taun pengepungan, lan pitulas taun sawisé iku pameca mau kawujud. Iku kawujud ing mangsa sing dipralambangaké déning angka “pitulas,” mula makili sajarah kang kasingid ing ayat patang puluh saka Daniel sewelas. Iku bakal kawujud sajroning wektu pemeteraiané wong satus patang puluh papat èwu, kang digambaraké ing pasal sanga saka Ézèkiel. Ing wektu pemeteraian iku udan pungkasan kawutahaké, wiwitane minangka pèrèkan ing 9/11 banjur dadi wawutahan kebak nalika hukum Minggu. Miturut Yésaya, iku kawujud ing “dina angin wetan,” lan Islam iku angin wetan, lan Islam iku “bilai” kang katelu. Pesen kang kudu dipangan déning Ézèkiel iku pesen rangkep telu, kang pérangan kateluné yaiku pesen bilai.

Telulas pesen Yehezkiel kang ana tanggalé telulas mau dikemukakaké gegayutan karo Yérusalèm, Mesir, lan Tirus. Kabeh mau ngarah marang pambalélan kaya sing kaimakaké déning angka “telulas.”

Kita badhé nerusaké nimbang pananggalan Ézékiel ing artikel salajengipun.